

два великолѣпни наниза отъ бѣли бисери, незакривани отъ тѣничката ѝ рѣчица.

— Матилдо, омръзна.

— Страшно!

И двѣ нови прозявки подчъртахъ тоя диалогъ.

Кардашевъ забѣлѣжи тогава, че сжщитѣ знакове на омръзване правяхъ повечето румени уста на прѣдната линия на ложитѣ.

— Днесъ нищо нѣма!... — забѣлѣжи Матилда съ обезсърченъ видъ.

— Да, нищо, — издумахъ двата великолѣпни наниза бисери.

Кардашевъ веднага разбра отъ дѣ произлазяше недоволствието на съсѣдкитѣ му.

Ни едно истропотване долу, ни една крамола, нито двѣ хули бѣхъ още размѣнени мѣжду народнитѣ прѣдставители...

Зрѣлището ставаше еднообразно.

И публиката се прозяваше, и справедливо.

Но съ най-голѣмото нетърпѣние се отличавахъ прѣднитѣ линии на ложитѣ.

XXXIV

Д о л у.

Разискванията обаче слѣдваха по економическия въпросъ.

Кардашевъ, като се запозна съ публиката, даде внимание на депутатитѣ долу.

Съ удоволствие се забѣлѣжваше разликата на това Народно Събрание, отъ народнитѣ събрания прѣзъ миналия режимъ. Тогава личности незначителни, неизвѣстни, нищожни, — нѣкои съ тъмни слави; личности съ стадни инстинкти, — искокнали изъ полицейката урна орждия нѣми